

Tekstititys

Maatilapalot Podcast

Jakso 1. Eläinten pelastaminen

Kesto: 26:57

Isäntä: Kim Kaustell, tutkija, Luonnonvarakeskus

Vieras: Minnami Rainesalo, eläinlääkäri

[Musiikkia]

[Kim Kaustell] Tämä on Luonnonvarakeskuksen maatilapalot -podcast. Olen Kim Kaustell ja kanssani keskustelemassa on asiantuntijoita, joilla on kokemusta maatilalla tapahtuneista tulipaloista.

[Musiikkia]

[Kim Kaustell] Tänäänhan me nyt puhutaan sitten maatilojen tulipaloista ja mulla on täällä tänään erityisvieras. Kerrotko kuka olet ja mitä teet?

[Minnami Rainesalo] Mä olen Minnami Rainesalo ja mä oon eläinlääkäri. Mä oon ollut noin 10 vuotta kunnan eläinlääkärinä. Paljon päivystystilanteita ollut ja sitten mä oon tehnyt hallintoa täällä pääkaupunkiseudulla, ja tällä hetkellä mä teen lemmikkieläinten terveydenhuoltoa. Ennaltaehkäisevä terveydenhuolto on mun sydäntä lähellä ja tällainen valmiussuunnittelu samoin.

[Kim Kaustell] Joo, hienoa, kun pääset tulemaan tähän juttelemaan näistä tilanteista. Onko sulla itsellä kokemusta tällaisista palotilanteista liittyen maatiloihin?

[Minnami Rainesalo] Joo, mä oon kerran ihan urani alkuvaiheessa päivystysaikana itselleni vieraalla alueella tullut kutsutuksi sikalapaloon. Ja kyllä nää palotilanteet on tietysti eläinlääkärille semmosia once-in-a-lifetime kokemuksia, että harvalle lääkärielle niitä montaa tulee uran aikana. Mulla on myös kokemusta yhdestä teurastamopalosta, mitä mä ohjasin puhelimitse sitten siellä, eläinten evakuoointia. Mutta onneksi ei ole enempää kokemuksia.

[Kim Kaustell] Joo, tätä toivotaan. Missä vaiheessa eläinlääkäri kytkeytyy siihen maatilalla syttyneeseen tulipalotapahtumaan? Kuka sinut tai eläinlääkärin kutsuu paikalle?

[Minnami Rainesalo] No, maatilalan omistaja varmaan ensisijaisesti ei ajattele eläinlääkärää siinä vaiheessa, kun huomaa palotilanteen tilallaan. Yleensä se on se pelastuslaitoksen henkilökunta varmaan, jotka saavuttuaan paikalle ymmärtää, että tässä ehkä tarvitaan myös eläinsuojelusta vastaavaa henkilöä paikalle, ja arvioimaan sitä tilannetta. On kauan siitä, kun itse olin tässä tilanteessa, mutta olettaisin, että minutkin kutsui paikalle hätäkeskus.

[Kim Kaustell] Joo, mitäs se eläinlääkäri sitten siellä palopaikalla akuutissa tilanteessa tekee? Mitä tehtäviä siellä on ensimmäisenä vastassa?

[Minnami Rainesalo] No, eläinlääkärin tehtävä on eläinsuojelun varmistaminen, tai eläinten hyvinvoinnin varmistaminen, ja eläinten kärsimyksen estäminen. Eläinlääkäri aika luontevasti johtaa eläinten pelastamista. Yhdessä toki pelastuslaitoksen henkilökunnan kanssa. Että ensimmäinen tehtävä on evakuoida,

jos on mahdollista, niin evakuoida ne eläimet sieltä palavasta rakennuksesta. Ja sitten seuraavaksi keskitytään siihen, että mitä niille evakuoiduille eläimille tehdään, ja onko ne missä kunnossa? Voidaanko ne pitää hengissä ja saadaanko niille hoitoa järjestettyä, vai onko sitten armeliaampaa luopua eläimestä?

[Kim Kaustell] Siellä on varmaan sitten monenlaisissa tilanteissa olevia eläimiä sisällä, ulkona, hyvin nahkansa pelastaneita, tai pelastettuja, ja sitten sellaisia joilla on huonompi tilanne. Siinä on varmaan aikamoinen arvioiminen siinä tilanteessa?

[Minnami Rainesalo] No on, on kyllä. Ja tilannetta vaikeuttaa kyllä suuresti se, jos ei edes tunne koko tilan toimintaa ja omistajia. Tämä on päivystysluonteinen tilanne ja olisi tietenkin aina kaikista parasta, että sinne saataisiin lääkäri, joka on vaikka terveydenhuoltoeläinlääkäri sillä tilalla. Mutta totta kai kuka tahansa päivystävä eläinlääkäri ottaa silloin vastuun siitä, että toimitaan eläinten parhaaksi ja arvioidaan eläinten kunto, ja sitten tehdään tarvittavat toimenpiteet.

[Kim Kaustell] Kuinka se eläinten evakuointi oikein tapahtuu?

[Minnami Rainesalo] No, eläinten evakuoinnissa tärkeintä on se, että on hyvä suunnitelma, miten se tehdään. Eläimet ei välttämättä ymmärrä itse, että tästä rakennuksesta pitäis lähteä pois. Nyt on kyseessä eläimen koti, joka sille on ollut turvallinen, ja voi olla, mitä vähemmän sillä eläimellä on kokemuksia muualla liikkumisesta, niin sitä vaikeampaa sen on sieltä rakennuksestakaan lähteä. Nyt silloin jo, kun suunnitellaan näitä tuotantotiloja, niin ois hyvin tärkeätä, että et ne suunniteltaisiin ne kulkureitit sellaisiksi, että ne on riittävän leveitä eläimen kulkea. Niissä ei saisi olla 90 asteen kulmia, tai kulmia ei pitäisi olla, vaan se pitäisi olla jouhevaa se liikkuminen siellä. Äärimmäisen tärkeätä on se, että kulkuväylä on sitten myös vapaita. Sinne ei saa olla kertynyt mitään ylimääräistä tavaraa, koska varsinkin, jos eläimiä ei ole totuttu liikuttamaan siellä, niin ne pelkää kaikkea ylimääräistä ja pienikin ahtauma on niille vaarallinen paikka.

[Kim Kaustell] Mites eläimet, vaistoaako ne siinä tilanteessa, että nyt jotain ihmeellistä on tapahtumassa?

[Minnami Rainesalo] Varmasti ne vaistoa sen ja on äärimmäisen tärkeätä, että niitä eläimiä käsittelevät ihmiset pysyy rauhallisena. Ja sen takia, mitä paremmin se on suunniteltu, niin sitä paremmin se sitten myös sujuu. Että siihen suunnitteluun pitää ensin käyttää aikaa, jotta sitten voidaan päämäärätietoisesti toimia siinä tilanteessa. Ja ensimmäinen asia on tietenkin suunnitella se, että mihin ne eläimet pannaan, jotka tuodaan ulos sieltä rakennuksesta. Ja parhaimmillaan tietenkin siinä on joku ulkoilutarha tai laidun, minne ne voidaan ohjata. Mieluiten niin, että saadaan rakennettua joku sellainen käytävä, että ihmisen ei tarvitse siellä olla ohjaamassa sitä, vaan ne on jotkut rakenteet, jotka varmasti pysyy paikallaan. Eläimen voi olla aika vaikea tulla ulos sieltä rakennuksesta, jos siinä on vieraita ihmisiä tai vieraita autoja, tai hälinää siinä oven ulkopuolella heti. Että parhaimmillaan sen oviaukon jälkeen aukeaa hieman suppilomaisesti lisää tilaa ja sitten se johtaa jonnekin, missä ne voidaan pitää turvallisesti.

[Kim Kaustell] Mites sitten tällaiset portit ja kytketyt eläimet. Muodostaako

ne ongelmia pelastajille?

[Minnami Rainesalo] No, portit täytyy tietysti avata etukäteen, ettei jouduta tilanteeseen, että takaapäin ajetaan eläimiä, ja sit siellä onkin yhtäkkiä portti kiinni ja siitä enemmän hässäkkää syntyy. Jos eläimiä on navetassa esimerkiksi kytkettynä, niin sekin täytyy ehkä miettiä, että ei kannata lähteä avaamaan kaikkea kytkeytiä kerralla, vaan miettiä, missä järjestyksessä ne eläimet pelastetaan sieltä. Että me ei saada vaan suurempaa kaaosta sinne sisään, vaan et järjestelmällisesti mennään ja rauhallisesti. Ennen kaikkea päämäärätietoisesti, että se eläin vaistoa, että ihmisellä on tää homma hanskassa ja ei tarvitse pelätä sitä ihmistä ainakaan, tai vaistota sen pelkoa. Ihmisellekin tää on tietenkin aika vaikea tilanne.

[Kim Kaustell] Voisi kuvitella, että kun pelastushenkilöstö rynnistää eläintilaan, niin heidän asunsa ei vastaa ihan sitä tavallisen eläintenhoitajan asua. Miten pelastushenkilöstö klaaraa nämä eläinten pelastustehtävät?

[Minnami Rainesalo] Pelastushenkilökuntaa mun tietääkseni kyllä koulutetaan tällä hetkellä palaviin eläinsuojoihin menoon ja eläinten käsittelyynkin. Olisi kauhean tärkeintä kuitenkin, että jos pelkää niitä eläimiä, niin se on tärkeää kertoa sitten ainakin sille paikalle tulleelle eläinlääkärille, että "onko jotain, mitä pitää huomioida eläinten käsittelyssä?" Koska kyllä se eläinlääkäri osaa aika paljonkin varmasti kertoa, että mitä kannattaa tehdä ja mitä ei kannata tehdä. Ja jos oikeesti pelkää tai vaikka hevonen on aika haasteellinen eläin, jos ei ole hevosia käsitellyt, niin sitten kannattaa mieluummin sanoa että "mä en uskalla", että kun voi pahentaa tilannetta, jos menee pelkäävä niitä käsittelemään.

Itselle oli ihan äärimmäisen hienoa huomata, että miten äärimmäisen taitavia se pelastushenkilökunnan väki oli. Että ne loi kyllä siellä semmoisen rauhallisen tunnelman ja kertoi hyvin hyvin sen, että minne on turvallista mennä ihmisen ja minne ei saa enää mennä. Koska sekin on tärkeätä, että siellä on joku joka pitää siitä asiasta myös huolta. Se ei ole eläinlääkärin tehtävä, vaan se on pelastushenkilökunnan tehtävä.

[Kim Kaustell] Meinasinkin juuri kysyä, kuka sen päätöksen siitä evakuointitarpeesta tekee? Tai siis siitä, että kannattaako sisällä olevia eläimiä vielä evakuoida?

[Minnami Rainesalo] Mä näkisin, että eläinlääkäri vastaa tässä tilanteessa eläinten hyvinvoinnista ja pelastuslaitos vastaa ihmisten hyvinvoinnista ja turvallisuudesta. Että ehkä sitä eläinlääkäriäkin pitää pitää aisoissa jonkun. Koska eläinlääkärillä on suuri tarve mennä pelastamaan niitä eläimiä sinne, ja joskus se on liian vaarallista.

[Kim Kaustell] No, sitten on niitä tilanteita, jossa sen eläimen pelastaminen vielä evakuoinnin jälkeenkään ei ole mahdollista ja joudutaan lopettamaan eläin. Kuka eläimet lopettaa?

[Minnami Rainesalo] Eläinten lopettamista säätelee niin sanottu lopetusasetus, ja täytyy olla osaaminen eläinten lopettamiseen, jotta sen voi tehdä. Eläinlääkärillä totta kai on tällainen osaaminen. Riippuu vähän eläinlajista, että ketkä siellä saattaisi sitä pystyä tekemään. Mutta tietenkin jos sulla on iso määrä eläimiä, niin tässä voi käyttää poliisi apuna. Tässä varmasti voi hätätilanteessa myös ohjeistaa pelastushenkilökuntaa tekemään sitä, jos niin

täytyy tehdä. Ja joskus todella on armeliaampaa lopettaa se eläin, kuin miettiä sitä, että voidaanko me jatkaa tämän eläimen hoitoa.

Nämä on aika vaikeita tilanteita, koska sitten taas se hoito voi olla aika kallistakin. Tässä vaiheessa sitten ne jotka ei välttämättä kärsi, niin siinä saattaa olla se tilanomistaja sitten vielä miettimässä, mutta hän on hankalassa tilanteessa. Tilanomistaja saattaa olla shokissa, eikä välttämättä pysty ajattelemaan rationaalisesti. Ajattelee vaan, että nyt on kaikki rahat mennyt ja kaikki lopetetaan vaan, mutta siinäkin täytyy harkintaa käyttää. Ei välttämättä kaikkea tarvii lopettaa, kunhan saadaan ne paikkaan, missä niiden on turvallista olla ja voidaan rauhassa sitten suunnitella jatkohoito.

[Kim Kaustell] Mitkä on yleisimmät syyt lopettamiselle? Mitä syitä voi olla?

[Minnamari Rainesalo] Pahat palovammat on tietenkin syy lopettamiselle. Näissä palavissa eläinsuojassa voi käydä niin, että rakenteet sortuu. Sieltä voi tulla rakenteita eläimen päälle, joka voi johtaa pahoihin ruhjeisiin. Se voi olla syy lopettamiselle. Sitten sen jälkeen, kun ne on saatu ulos sieltä rakennuksesta, niin myös hengitystiet voi olla vaurioitunut niin pahasti, että sitä ei oikein saada enää kuntoon, mutta se on ehkä vaikea arvioida siinä hetkessä.

[Kim Kaustell] Tuleeko vielä muita haasteita tuotantoeläinten käsittelyssä sen evakuoinnin jälkeen?

[Minnamari Rainesalo] No, kyllä kauhean oleellista on se, että meillä on se paikka mihin ne eläimet pannaan. Että se ei auta, että ne saadaan ulos rakennuksesta, jos ei siellä oo mitään rajattua aluetta mihin ne saadaan siirrettyä. Onko se sitten joku konehalli, tai autotalli tai tarha tai laidun. Tai voi se olla kuljetusautokin. Jossain hevostallilla voisi tällöinen tulla kyseeseen, että siellä on kuljetusautoja, mihin ne hevoset voidaan laittaa. Mutta tilanne hevostallilla voi olla kyllä todella haasteellinen. Toki haasteellinen se voi olla myös missä tahansa rakennuksessa.

[Kim Kaustell] Puhutaanpa sitten hetki varautumisesta. Miten maatilalla voidaan valmistautua palotilanteeseen ja eläinten pelastamiseen? Sitä hiukan tässä on sivuttu.

[Minnamari Rainesalo] No, kyllä mä näkisin, että varautuminen aina erittäin tärkeitä. Koska se antaa jo semmoisen ajatuksen, että näin saattaa joskus tapahtua, jolloin ehkä ruvetaan kiinnittämään enemmän huomiota niihin riskikohteisiin siellä maatilalla. Sitten totta kai tämä hyvä järjestys ja siisteys on ensiarvoisen tärkeitä aina, koska kun tulee paniikitilanne, niin sotku vaikeuttaa sitä pelastamista. Häätasuunnitelma voi olla. Ja sitten se häätasuunnitelma ei auta yhtään mitään, jos se on jossain tikulla tai mappi Ö:ssä. Siellä navetan tai eläinsuojan eteisessä saisi olla semmonen A4 mieluiten, missä on mietitty evakuointisuunnitelma esimerkiksi. Ihan hirveän hyvä, jos siellä olisi tilan osoite ja isännän nimi, ja parhaimmillaan siellä voisi olla myös tuttu lomittajan nimi. Ja voi siellä olla se tilasta vastuussa olevan terveydenhuoltoeläinlääkärikin nimi. Koska jos sinne tulee päivystävä eläinlääkäri, joka ei koskaan käynyt illalla, niin voi olla, että se oma terveydenhuoltoeläinlääkärikin on saavutettavissa, ja hän osaa sitten myös auttaa.

[Kim Kaustell] Voisiko sanoa, että se jokapäiväinen kanssakäyminen niiden eläinten kanssa, niin sekin on itse asiassa varautumista sitten tällöiseen

poikkeustilanteeseen?

[Minnami Rainesalo] Totta kai. Se on erittäin tärkeätä. Jos eläin ei luota ihmiseen, sen pelastaminen on todella vaikeeta. Ja miten eläin oppii luottamaan ihmiseen on se, että sitä ihan nuoresta iästä asti käsitellään. Ja mitä enemmän niitä eläimiä on käsitelty, niin sitä helpompi niitä on ohjata myös vaikeassa tilanteessa. Sit on semmoisia perusasioita tietysti, että nautaa ja sikaa voidaan ohjata helposti takaapäin. Käden nostaminen ohjaa niitä vastakkaiseen suuntaan tai jollain lipulla sitä voidaan ohjata. Kaikki se, että saadaan se eläin liikkumaan eteenpäin, niin se edellyttää, että sillä on tilaa siirtyä eteenpäin. Hevosta taas voi olla helpoin ohjata niin, että rauhallisesti mennään karsinaan ja laitetaan riimu päähän ja talutetaan se ulos, koska se on luultavasti tottunut siihen käsittelyyn.

[Kim Kaustell] Viittasit tuohon, että pitää olla tilaa edessä. Siitä päästäänkin sopivasti rakennukseen ja rakennuksen toteuttamiseen, ja rakentamiseen, ylläpitämiseen ja käyttöön. Mikä on rakennetussa ympäristössä oleellista tän paloturvallisuuden kannalta?

[Minnami Rainesalo] Leveät käytävät, sanoisin, auttaa paljon ja sitten semmoinen, että siellä pihalla olisi paikka mihin ne saadaan ohjattua aika helposti. Mä mietin itse tähän tilaisuuteen valmistautuessani, että se on aika vaikeeta, kun meidän pitäisi periaatteessa pystyy avaamaan ovet hyvin ja silloin me saadaan lisää happea sinne rakennukseen, jolloin palo vaan yltyy. Kun ihmisten huoneistojen tulipaloista puhutaan, niin aina sanotaan, että kaikki ovet kiinni. Mutta eläimen kohdalla, jos sulla on ovi kiinni ja se avattaisiin sen eläimen tuloa varten, niin se ei lähesty sitä ovea luultavasti. Tämä on semmoinen aika haasteellinen asia tietenkä, että miten se tehdään.

[Kim Kaustell] Sinulla käsitystä palovaroitinten toimivuudesta. Oletko kuullut, että sellainen olisi auttanut?

[Minnami Rainesalo] No, siis palovaroitin on tietenkin erittäin tärkeää olla. Mutta oleellista on se, että niille lehmille tai sioille ei kannata kertoa täällä palaa, vaan siinä pitää olla semmoinen järjestelmä, että se hälyttää eläimistä vastuussa olevan henkilön kännykkään tai sisälle taloon, jos siellä nukutaan. Tai, jos on kyntämässä, niin tieto tulee sinne. Broilertiloilla on aika hyvin. Siellähän on hälyttimet aina, että jos hiilidioksidipitoisuus esimerkiksi tilalla nousee, tai eläinsuojassa nousee, tai jos vettä ei yhtäkkiä saadakaan, niin siitä tulee aina hälytys välittömästi eläinten hyvinvoinnista vastaavan henkilön kännykkään. Pidän ihmeenä, jos ei jokaisella nautatilalla ole vastaavaa tulipalon varalta.

[Kim Kaustell] Mainitsit tuossa aikaisemmin pelastussuunnitelman. Mitä asioita itse kirjoittaisit pelastussuunnitelmaan?

[Minnami Rainesalo] On tärkeätä tietää mistä saadaan vettä. Se on hyvä tieto. Sit on tärkeätä, että siinä pelastussuunnitelmassa on muut ihmiset, jotka tilanomistaja miettinyt, että palotilanteessa toivoisi olevan paikalla. Koska voi tulla myös sellainen tilanne, että tilanomistaja on vaikka lomalla, ja siellä on lomittaja. Niin se on hyvä ajatella se valmiussuunnitelma siltä kannalta. Tai voi olla tilanne, että tilanomistaja lamaantuu täysin, eikä kykene mihinkään. Voi olla, että tilanomistaja ei pysty sanomaan edes osoitetaan. Niin kaikki tällaiset asiat pitäisi pelastussuunnitelmassa olla

siinä vaiheessa, kun tilanne akutisoituu, niin niistä on apua.

[Kim Kaustell] Aikaisemmin mainitsit siitä, että tämä pelastussuunnitelma ei auta, jos se on sähköisessä muodossa tikulla tai mappi Ö:ssä tai aika monesti se on vain mielikuvana päässä. Tästä tekeekin mieli kysyä, että uskotko sinä mielikuvaharjoitteluun, hätätilanteen ennakkoharjoitteluun?

[Minnami Rainesalo] Uskon tietenkin! Ja voi olla, että semmoinen evakuointi kannattaa joskus harjoitellakin ihan oikeesti, ei vaan mielikuvassa. Voidaan kokeilla, että miten me nämä eläimet täältä nopeasti saadaan ulos. Pelastussuunnitelmaan kannattaa muuten kirjata myös se, että mitkä eläimet ovat ehkä haavoittuvimmassa asemassa siellä tilalla. Mitkä eläimet ovat arvokkaimpia tilan omistajalle. Jos mahdollista, niin pystytään aloittamaan niistä arvokkaimmista eläimistä. Esimerkiksi jalostusaines on tällainen, mikä on mietitty, että ehkä ei ole oleellista, että lihasonnit pelastetaan ensimmäisenä, jos siellä on arvokkaita kantakirjaeläimiä siellä jossain muualla. Niin nämä asiat ois hyvä olla pelastussuunnitelmassa.

[Kim Kaustell] Hyviä lisäyksiä niihin, mitä olen nähnyt tähän mennessä, todellakin. Palataan vielä hetkeksi sitten sinne siihen tilanteeseen, kun palo on saatu sammutettua, ja ne eläimet, jotka on sieltä saatu pelastettua eloon, niin sanoakseni, niin jollain tavalla niitä on seurattava ja niitä on hoidettava. Kuinka kauan palosta selvinneitä eläimiä seurataan?

[Minnami Rainesalo] Tässä vaiheessa se ei varmaan enää oo päivystävän eläinlääkärin asia, vaan sitten ottaa vastuun terveydenhuoltoeläinlääkäri, luultavasti. Sen sijaan, virkaeläinlääkärinä näkisin, että kun tilalla on ollut kriisitilanne, niin olisi perusteltua tehdä sille tilalle eläinsuojelutarkastus. Riskiperusteinen eläinsuojelutarkastus varmistamaan, että eläinten hyvinvoinnista huolehditaan myös jatkossa. Koska meidän on vaikea tietää, miten kukin tilallinen reagoi sitten pitkällä tähtäimellä. Ja vaikka se vaikuttaisi siltä, että homma on ihan hanskassa siinä akuutissa hetkessä, niin voi olla että lamaannus tulee myöhemmin. Kyllä se on sitten valvontaeläinlääkärin asia käydä siellä tilalla mielestäni tarkistamassa tilanne. Ehkä parin kuukauden kuluttua, vaikka vuodenkin kuluttua vielä kertaalleen riskiperusteisesti. Toivottavasti silloin nähdään, että asiassa menty eteenpäin ja elämä jatkuu.

[Kim Kaustell] Kannat huolta eläinten hyvinvoinnista, mutta sieltä vähän niin kuin sieltä eläintenhoitajan kannalta ja eläintenhoitajasta siis myös.

[Minnami Rainesalo] Mä oon tehnyt eläinsuojelutyötä ja kunnaneläinlääkärinä totta kai. Ja olen nähnyt sen, että kaikkein tärkein asia, mikä vaikuttaa eläinten hyvinvointiin on ihmisten hyvinvointi. Ihminen on kuitenkin aina vastuussa siitä eläimen hyvinvoinnista. Jos ihminen ei voi hyvin, eläimetkään ei voi hyvin.

[Kim Kaustell] Palosta selvinneet lehmät on lypsettävä ja jonkun näköinen järjestelyhän siihen on kehitettävä. Liittyykö siihen jotain tavallaan eläinterveyden kannalta problematiikkaa, jota tarvitsisi jotenkin miettiä etukäteen, tai johon voi varautua?

[Minnami Rainesalo] Tämän päivän isot lypsykarjatilat, jotka robotti lypsää,

niin voi olla aika vaikeata siirtää sitä robottia siinä hätätilanteessa minnekään ulos. Maidossa oleva eläin, niin sen lypsystä pitää huolehtia. Se on hyvinvointiasia. Siinä akuuttitilanteessa voi olla, että tulee yli 24 tuntia, että joku eläin jää lypsämättä. On kuitenkin tärkeämpää, että se eläin on pelastettu, totta kai. Mutta siinä vaiheessa pitää ruveta miettimään, kun akuuttitilanne on ohi, että kaikki mahdolliset keinot. Että onko jossain tyhjä maatila, minne saadaan ne eläimet. Tai ehkä ainakin käyttäisin vasikoita ensiapuna, että nekin osaavat kyllä lypsää, jos lehmä vaan mitenkään päästää ne lypsämään. Luultavasti se päästää sitten jossain vaiheessa, kun on tilanne paha.

[Kim Kaustell] Jos katsotaan tulevaisuuteen, niin minkä asian haluaisit muuttaa tai mitä haluaisit, että tehtäisiin, jotta nämä paloriskit, ja niistä seuraavat tilanteet, että niissä saatais parannusta aikaan?

[Minnami Rainesalo] No, totta kai valmiusajattelun lisääminen tiloille, niin se on hirveän tärkeätä. Ja siinä auttaa kunnan paloviranomaiset ja varmaan tekee toivottavasti tiloille käyntejä, ja kertoo tuottajalle nää riskikohdat täällä tilalla. Jos tuottaja ei itse ole niitä miettinyt, niin niitä on hyvä siinä tilanteessa miettiä.

Vakuutustarkastajat saisi tehdä mun mielestä ennaltaehkäiseviä käyntejä tiloille. Koska vakuutusyhtiöt joutuu sitten näiden asioiden kanssa tekemisiin myös. Eläinsuojelulaki pitäisi olla semmoinen, että tämmöisissä akuuteissa tilanteissa eläinlääkärin ei ainakaan tarvitse miettiä, että mitä nää päätökset vaikuttaa sitten sen tuottajan toimeentuloon jatkossa. Että tuottaja voi olla siinä tilanteessa, että hän ei salli esimerkiksi eläinten lopettamista, vaikka ne on pakko lopettaa eläinsuojelullisista syistä. Ja jos tuottaja ei sitä salli, niin voi olla eläinlääkäri joutuu sitten käyttämään eläinsuojelulain 44 pykälää. Joutuu tekemään kiireellisen eläinsuojelupäätöksen.

Jos tämmöinen kiireellinen suojelupäätös tilalla tehdään, niin käsitykseni mukaan se voi vaikuttaa sitten jatkossa hyvinvointitukien saantiin, esimerkiksi. Ja tämmöiset asiat pitäisi eliminoida, ettei niin kuin force majeure -tilanteessa tehtyjä ratkaisuja, niin sitten tule ylimääräisiä kustannuksia. Koska jokaiselle tilalle tämmöinen palotilanne on aina taloudellinen katastrofi valmiiksi muutenkin.

[Kim Kaustell] Näin, siinä terveisiä tulevaisuuteen ja näillä ajatuksilla toivotaan ja pidetään peukut pystyssä, että saadaan että paloriskiä ja pienennettyä. Ettei ihan joka toinen päivä tulisi hälytystehtävää sinne maatilalle, sillä sehän se taajuus tällä hetkellä on.

[Minnami Rainesalo] Kuulostaa todella pahalta, ja hienoa, jos yksikin palo saadaan estettyä.

[Kim Kaustell] Kiitoksia tästä juttelusta. Oikein mukava viipyillä tämän sinänsä hyvin ikävän aiheen ympärillä.

[Minnami Rainesalo] Kiitos samoin.

[Musiikkia]

[Kim Kaustell] Kuuntelit juuri osan Maatilapalot -podcastsarjasta. Sarja liittyy maatilojen riskien hallintaa ja turvallisuusjohtamista kehittävään hankkeeseen. Hanke on toteutettu Luonnonvarakeskuksessa yhteistyössä Euroopan

maaseudun kehittämisen maatalousrahaston kanssa.

[Musiikkia]